

Discinctio sexta

Hodo oino tibi tradico. fugas illum san-
cte cruci signaculo. Veniensq; ad sacerdotē
reuelauit illi demonis insidias. A quo satul
edocta ne maligno cōsentiret reuerſa est do-
mū suā. demon ſo post ꝑſeſſione eā omīno
nō deſerēs de remoto tm̄ alloquēs intantū
illā verauit vt quaſlibet imūdicias i eiꝑ ſcu-
tellā mitteret cū māducaret vñ ꝑ mulierum
custodie ei adhibite ſūt. In quacūq; domo
illa fuit. illic demon rñſa dedit. Ab oibꝫ qdē
audiebat ſꝫ a ſola puella. videbat. Eratq; tā
nequā idē ſpūs vt pñtū peccata detegeret.
crimina iproperaret. nec aliqꝫ peccatū euz
lateret niſi qdꝫ ꝑſeſſio tegetet. Ostendit et
alia ſigna neqꝫ ſue. ſtercora ollaq; contra-
cras plenas ſup cōfluentes ſpargebat. Dixe-
runt ei qdam. Hoſti o diabolice dominicaz
oꝝem. Reſpōdente illo. optime ſcio. Roga-
tus eſt illā dicere. Et ait. Pater noſter q̄ ea
in celis. nomē tuū. fiat volūtas. ꝫ in terra pa-
nem noſtrꝫ quotidianas da nob̄ hodie. ſꝫ li-
bera nos a malo. Et cū plures in eadē oꝝe
fecisset ſaltus atq; barbariſimos cachinnan-
do ſubiūgit. Ecce ſic vos laici dicere ſoleris
oꝝem veſtrā. Reſtitus etiā de ſymbolo di-
xit ſe bñ ꝫ optime ſcire. ſic incipiens. Credo
deū patre oipotente. Cui cū qdam dicerent
dicere debes. Credo in deū. illeq; ſubiūge-
ret. credo deo. viri ſrati q̄ tūc erāt pñtes dia-
boli verbū notantes ꝫ vim accuſatiui intel-
ligentes inſtiterūt vt diceret. credo in deuz.
ꝫ nō poterāt eū ad h̄ inducere. Salutatōꝝ
ſo angelicā idē demon incipe nō potuit. cū
ſe tm̄ illā ſcire pſiteret. Interrogatꝫ idem de-
mon. cur ita raucā haberet vocē. Rñdit. q̄a
ſemp ardeo. Fuit i vicino vir qdā q̄ ſupꝫ
ctum demonē audire nimis deſiderās. ꝫpter
turpia quedā q̄ cōmiſerat pctā appropinqꝫre
nō audebat timēs ſibi illa corā oibꝫ impro-
perari. ꝫ veniēs ad ſacerdotē cōfeſſus ē vñ
uerſa. volūtatē tamē peccādi retēta. factuſq;
ex eadē cōfeſſione ſecurior ad domum venit
Dura res. Dor vt limē attigit ꝫ iroſpexit
Demon in aere clamauit. Amice veni buc.
veni. certe te bñ dealbaſti. ꝫ ſtatim corā om-
nibꝫ oīa eiꝫ pctā turpia licet ꝫfeſſa ꝫdidiſt.
vehemētē illū cōfundens. Tristiſ effectus
ꝫ cōſcientia accuſante i ſe reuerſus ad ſacer-
dotē redijt que geſta ſunt retulit. ꝫfeſſioneꝫ
iterauit. ꝫ quia de reliquo emendatꝫ viuere
vellet de corde pollicitꝫ eſt deo et ſacerdoti.
Tūc ſacerdos. modo inqꝫ reuertere ſecuruf

non te cōfundet amplius. Et fecit ſic. In-
trante eo domū qdam ex circūſedentibꝫ de-
moni dixerunt. Ecce amicus tuꝫ iteruz ve-
nit. Quibꝫ ipſe rñdit. Quis eſt. Ille inqꝫnt
cui paulo antea tā turpia peccatā imprope-
raſti. Reſpondit demon. Ego ipſi nihil im-
properauit neq; aliquid de eo nomi mali. Et
eſtimauerūt demonē mentitū fuſſe bi q̄ ho-
minis ignorauerūt cōfeſſione. Sicq; ꝫ ꝫ
tutem cōfeſſionis ipſe euasit notam maxi-
me cōfuſionis.

XIX

Bunne ciuitatis dyoceſis colontenſ ſa-
cerdos qdam fuit noīe Petꝫ eiꝫde eccleſie
vicarius. Iſte neſcio quo dei iudicio i came-
re ſue oſtio ſe ſuſpēdit. curꝫ cōcubina aledis
noīe tā horreda eius morte territa ſeculū de-
ſeruit. ꝫ i cenobio quodā ſanctimonialiū qd
lancꝫ vade oꝝ religioſis habitū ſuſcepit. Die
quadā cū ſtans i dormitorio de fenestra ꝫ
ſpiceret cōtemplata eſt iuuenē imo i iuuenē
demonē ſtante iuxta puteū muro dormito-
riꝫ cōtiguū. q̄ ea vidēte vñ pedē ſup lignuz
quo ambiebat pureꝫ poſuit. ꝫ alterꝫ quali vo-
litando ad ipſam i fenestrā deſoſuit. Quaz
cū extenſa manu ꝫ caput rape conaret. ter-
rita retroꝝum cecidit ꝫ clamauit pene exani-
miſ facta. Audito eiꝫ clamore accurrere ſo-
roꝝes i lectulū ſuū illā reclinātes. Receden-
tibꝫ illis cū paululū reſpirāſſet ſolaꝫ iacerz
demon iterꝫ affuit ꝫ ſobis q̄buldā amatoꝝis
eam ſolicitare cepit. Que cū ꝫtradiceret in-
telligēs ſp̄m eū eſſe malignuz Rñt ille. bona
Aledis noli ſic dicere. cōſenti mihi ꝫ ego te
habere faciā viz honeſtū ꝫbum nobileꝫ di-
uitemꝫ. Quare fame crucias te i hoc loco
pauperꝫ vigilijſ aliſq; multis incōmodis añ-
tꝫ te interficiēdo. Reuertere ad ſeculum et
vtere delicijs quas deꝫ hoī creauit. nihil ti-
bi me duce deeſſe poterit. Tunc illa. Doleo
qꝫ tā diu te ſecuta ſum. Recede qꝫ nō acqꝫſcā
tibi. Poſt h̄ verba demon ſuū naſum emun-
gens ꝫtra eā ipſam immūdicā ad parietem
tā fortiter ꝫiecit vt ꝫ aliqua reſiliens veſti-
mento eiꝫ adbereret. ſicq; diſparuit. Eratq;
emuncio ipſa ſicut ꝫ nigerrima ꝫ tān fero-
ris vt tolerari nō poſſet. Deinde cū ſpūs ille
neqꝫſſimus die noctuz eſſet ei inſeſtiſſimus
ſuaſerūt quedā ex forozibꝫ vt aquā bñdictaz
ſemp paratā haberet q̄ veniente aſpergeret.
Alie ſo vt eundē ſi aquā nō timeret thurif
caret. Dia quideꝫ hec temptauit. ſed modꝫ